

TUTOR

Teachers' upskilling aiming at a holistic inclusivity in learning

Εισαγωγή στο μάθημα της
Συμπεριληπτικής Εκπαίδευσης
Διατομεακότητα και πολλαπλές
ταυτότητες

Κεφάλιο 0.4: Διατομεακότητα και πολλαπλές
ταυτότητες

Αριθμός έργου: 101056515

Αριθμός συμφωνίας: 101056515 - TUTOR - ERASMUS-EDU-2021-PEX-TEACH-ACA

Περιεχόμενα

Εισαγωγή στη διατομεακότητα και τις πολλαπλές ταυτότητες.....	3
Ενότητα 0.4.1 [f2f]. Τι είναι η διατομεακότητα;.....	4
Εισαγωγή:	4
Τι είναι η διατομεακότητα;.....	4
Τι είναι η εξουσία, τα προνόμια, οι διακρίσεις και η καταπίεση;.....	5
Γιατί πρέπει να λαμβάνουμε υπόψη τον χρόνο και το πλαίσιο καθώς και τις πτυχές της ταυτότητας ενός ατόμου όταν πρόκειται για διατομεακότητα, εξουσία, προνόμια και καταπίεση ή περιθωριοποίηση;	5
Ο τροχός της εξουσίας και των προνομίων:	8
.....	10
Αναφορές:.....	10
Ενότητα 0.4.2 [Ασύγχρονη]. Ταυτότητες ως ρευστό	11
Εισαγωγή	11
Ταυτότητα, ρευστότητα και επιδόσεις	12
Ιστορική προοπτική της ταυτότητας.....	13
Η ταυτότητα ως παράσταση σε όλη τη διάρκεια της ζωής, το πλαίσιο και τον πολιτισμό..	14
Η σημασία της κατανόησης της ρευστότητας της ταυτότητας στις εκπαιδευτικές ρυθμίσεις	15
Προτεινόμενα αναγνώσματα και πηγές:	16
Αναφορές :.....	17

Εισαγωγή στη διατομεακότητα και τις πολλαπλές ταυτότητες

Καλώς ήρθατε στο **Κεφάλαιο 0.4: Διατομεακότητα και πολλαπλές ταυτότητες**, η οποία εστιάζει ιδιαίτερα στην ανάλυση ιδεών και γνώσεων γύρω από τις ατομικές ταυτότητες και τις διατομεακές εκφάνσεις της ζωής όσον αφορά τα προνόμια και την καταπίεση. Σε αυτή την ενότητα, σας δίνεται η ευκαιρία να χρησιμοποιήσετε τα διατομεακά πλαίσια ως εργαλεία για να αποκτήσετε μια καλύτερη αίσθηση του τι βιώνουν οι μαθητές σας.

Πώς θα διεξαχθεί αυτή η ενότητα

Αυτή η ενότητα περιλαμβάνει δια ζώσης συνεδρίες, ασύγχρονες συζητήσεις και ατομικές δραστηριότητες. Θα αναλύσετε κρίσιμες διατομεακές μελέτες περιπτώσεων και θα συμμετάσχετε σε αναστοχαστικές συζητήσεις σχετικά με την ταυτότητα, τα προνόμια και την εξουσία.

Πώς θα χρησιμοποιηθεί το εκπαιδευτικό υλικό

- **Βασικά αναγνώσματα:** Διατομεακότητα και ταυτότητα.
- **Μελέτες περίπτωσης:** Διερευνήστε μελέτες περιπτώσεων διπλών διακρίσεων και ρευστών ταυτοτήτων.
- **Οπτικά εργαλεία:** Διαγράμματα και χάρτες των διασταυρώσεων προνομίων και περιθωριοποίησης στο περιβάλλον σας.

Αυτή η ενότητα διασφαλίζει ότι μπορείτε να αντιμετωπίσετε τη διαφορετικότητα με ευαίσθητο, διατομεακό τρόπο.

Ενότητα 0.4.1 [f2f]. Τι είναι η διατομεακότητα;

Εισαγωγή:

Σε αυτό το κείμενο, θα εξετάσουμε τι είναι η διατομεακότητα, από πού προήλθε, την έννοια της "διπλής διάκρισης", τη σχέση της διατομεακότητας με την εξουσία και την καταπίεση, καθώς και το πλαίσιο και τον χρόνο ως παράγοντα εξέτασης των διατομεακών ταυτοτήτων.

Τι είναι η διατομεακότητα;

"Η διατομεακότητα είναι μια μεταφορά για την κατανόηση των τρόπων με τους οποίους οι πολλαπλές μορφές ανισότητας ή μειονεξίας ενίοτε αλληλοσυμπληρώνονται και δημιουργούν εμπόδια που συχνά δεν γίνονται κατανοητά μεταξύ των συμβατικών τρόπων σκέψης".

(Crenshaw, 1989, σ. 149)

Η Kimberlé Crenshaw είναι μαύρη κριτικός, φυλετική και διατομεακή φεμινίστρια από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Όταν εξηγούσε την καταπίεση των μαύρων Αφροαμερικανίδων, σε ένα άρθρο της το 1989, η Crenshaw ανέπτυξε την έννοια της διατομεακότητας. Έκτοτε έχει αναπτύξει περαιτέρω αυτό το έργο για να εξηγήσει πώς τα διασταυρούμενα μέρη της ταυτότητας κάποιου μπορούν να συνεργαστούν για να αυξήσουν τη σχέση του με την καταπίεση ή την περιθωριοποίηση. Η Crenshaw δηλώνει ότι "η διατομεακότητα είναι ένας φακός μέσα από τον οποίο μπορείτε να δείτε πού έρχεται και συγκρούεται η εξουσία, πού κλειδώνει και διασταυρώνεται" (2017: ηρ).

Η διατομεακότητα αναγνωρίζει ότι ο καθένας έχει τις δικές του ατομικές εμπειρίες προνομίων ή/και διακρίσεων, γεγονός που επιτρέπει την αναγνώριση των ατόμων που βιώνουν *διπλές διακρίσεις* (Crenshaw, 1989), δηλαδή πολλαπλές μορφές διακρίσεων που βασίζονται σε πολλαπλές πτυχές της ταυτότητάς τους.

Τι είναι η "διπλή διάκριση";

Οι "διπλές διακρίσεις" είναι ένας όρος που χρησιμοποιείται για να περιγράψει τον τρόπο με τον οποίο δύο ή περισσότερα διασταυρούμενα μέρη της ταυτότητας ενός ατόμου μπορούν να το τοποθετήσουν δυσμενώς σε μια κατάσταση όπου καταπιέζεται και περιθωριοποιείται όλο και περισσότερο. Όταν ένα άτομο βρίσκεται σε αυτή τη θέση, βιώνει προκαταλήψεις ή/και διακρίσεις ως αποτέλεσμα αυτών των διασταυρούμενων πλευρών της ταυτότητας. Μερικά παραδείγματα περιλαμβάνουν όταν οι μαύρες γυναίκες θεωρούνται "θυμωμένες" ή "εχθρικές" στις τάξεις της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης όταν υπερασπίζονται τον εαυτό

τους- όταν ένα ανάπηρο, ομοφυλόφιλο άτομο δεν ερωτάται για το σεξουαλικό του ιστορικό ή θεωρείται ότι δεν χρειάζεται τεστ εγκυμοσύνης όταν λαμβάνει ιατρική περίθαλψη- όταν ένας νέος άνδρας με εθνοτική ταυτότητα και καφέ δέρμα δεν θεωρείται πολίτης μιας λευκής χώρας κατά την πρώτη συνάντηση- τέλος, όταν ένα νεαρό άτομο με νοητική αναπηρία θεωρείται πολύ νέο και πολύ αθώο/αφελές για να ξέρει τι εννοεί όταν δηλώνει ότι είναι μη διεμφυλικό.

Τι είναι η εξουσία, τα προνόμια, οι διακρίσεις και η καταπίεση;

Η εξουσία είναι η ικανότητα ενός ατόμου να επηρεάζει τις αξίες, τις πεποιθήσεις, τις πράξεις και τις συμπεριφορές των άλλων στην κοινωνία. Ο Eddo-Lodge περιγράφει το προνόμιο ως την απουσία των αρνητικών συνεπειών των κοινωνικών ή συστημικών διακρίσεων (2018). Διακρίσεις είναι όταν ένα άτομο, ή μια ομάδα ατόμων, αντιμετωπίζεται διαφορετικά και άδικα εξαιτίας αυτού που είναι. Καταπίεση είναι όταν ένα άτομο ή μια ομάδα ατόμων από μια περιθωριοποιημένη ομάδα δέχεται άδικη μεταχείριση από μια ισχυρή ομάδα ή ένα ισχυρό σύστημα, με αποτέλεσμα να έχει πολύ μικρή δύναμη.

Γιατί πρέπει να λαμβάνουμε υπόψη τον χρόνο και το πλαίσιο καθώς και τις πτυχές της ταυτότητας ενός ατόμου όταν πρόκειται για διατομεακότητα, εξουσία, προνόμια και καταπίεση ή περιθωριοποίηση;

Το πέρασμα του χρόνου μπορεί να αλλάξει τη θέση που κατέχει ένα άτομο σε σχέση με το κέντρο εξουσίας. Για παράδειγμα, η εισαγωγή ή η κατάργηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που αφορούν αποκλειστικά ένα μέρος της ταυτότητας κάποιου μπορεί να τον φέρει πιο κοντά στην εξουσία ή μπορεί να τον φέρει πιο κοντά στο περιθώριο καθιστώντας τον λιγότερο ισχυρό. Ένα παράδειγμα που μετέφερε τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα στο περιθώριο το 2024 ήταν όταν το γεωργιανό κοινοβούλιο ψήφισε ένα νομοθετικό πακέτο που οδήγησε στην ουσιαστική απαγόρευση κάθε μορφής εκπροσώπησης των ΛΟΑΤΚΙ+ στη χώρα (IGLYO, 2024). Αυτή η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σημαίνει ότι ο ΛΟΑΤΚΙ+ πληθυσμός μετακινήθηκε ξαφνικά ακόμη περισσότερο στο περιθώριο και εκτέθηκε σε ακόμη μεγαλύτερη καταπίεση από ό,τι βίωνε πριν από τον Σεπτέμβριο του 2024. Παρομοίως, τον Αύγουστο του 2024, η κυβέρνηση της Βουλγαρίας ψήφισε νομοθεσία που απαγορεύει στα σχολεία να παρουσιάζουν θετικά τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα ή να μιλούν για αυτές τις κοινότητες και ταυτότητες. Αυτό και πάλι μετακινεί μια ήδη καταπιεσμένη και περιθωριοποιημένη ομάδα ανθρώπων σε περαιτέρω καταπίεση, με ελάχιστη ή καθόλου πρόσβαση στο κέντρο της εξουσίας (IGLYO, 2024).

Ένα παράδειγμα στην πρόσφατη ιστορία της άρσης ενός εμποδίου και ορισμένων μορφών καταπίεσης που μετακινεί ένα άτομο ελαφρώς πιο κοντά (αλλά όχι πολύ) στο κέντρο της

εξουσίας, είναι η κατάργηση της 8^{ης} τροποποίησης του συντάγματος της Ιρλανδίας το 2018, η οποία επέτρεπε σε όλους τους ανθρώπους το δικαίωμα πρόσβασης στην άμβλωση ως μέρος της αναπαραγωγικής ιατρικής τους περίθαλψης. Αυτή η αλλαγή στη νομοθεσία τους έδωσε περισσότερη δύναμη και εξουσία όσον αφορά την ιατρική τους περίθαλψη. Ένα άλλο θετικό παράδειγμα στην Ιρλανδία, είναι ο νόμος του 2015 για τα παιδιά και τις οικογενειακές σχέσεις, ο οποίος έδωσε στα παιδιά το δικαίωμα να ακουστούν σε θέματα που τα αφορούν, πράγμα που σημαίνει ότι είχαν το νόμιμο δικαίωμα να εκφράσουν τη γνώμη τους σε οποιαδήποτε θέματα σχετικά με την κηδεμονία, την επιμέλεια, την ανατροφή ή την πρόσβαση σε δικαστήριο ή δικαστή. Πριν από αυτή την ημερομηνία, τα παιδιά κάτω των δεκαοκτώ ετών δεν είχαν κανένα νομικό δικαίωμα να εκφράσουν την άποψή τους για τα θέματα αυτά σε δικαστήριο. Η κατοχή του δικαιώματος να έχουν λόγο σε θέματα που τα αφορούσαν τα έφερε πιο κοντά στο κέντρο της εξουσίας και τα έκανε ελαφρώς λιγότερο καταπιεσμένα.

Το πλαίσιο αλλάζει επίσης το πόσο κοντά βρίσκεται ένα άτομο στην εξουσία και τα προνόμια και πόσο περιθωριοποιημένο και καταπιεσμένο μπορεί να είναι. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει μια αλλαγή στις παγκόσμιες στάσεις και πεποιθήσεις, τους πολέμους, τις εθνικές κυβερνήσεις, τη γεωγραφία και ούτω καθεξής. Για παράδειγμα, σε μια κυρίως χριστιανική χώρα ένα άτομο που είναι μουσουλμάνος μπορεί να βρεθεί πιο μακριά από την εξουσία και τα προνόμια. Το ίδιο άτομο μπορεί να μετακομίσει σε μια ισλαμική χώρα και η θρησκεία του μπορεί να του προσφέρει περισσότερη εξουσία και προνόμια από ό,τι κατείχε στην προηγούμενη χώρα. Παρομοίως, ένα άτομο που αυτοπροσδιορίζεται ως ΛΟΑΤΚΙ+ μετακομίζει από μια χώρα όπου είναι παράνομο να είναι ΛΟΑΤΚΙ+, να έχει ομόφυλη σχέση κ.λπ. σε μια χώρα όπου τα δικαιώματα των ΛΟΑΤΚΙ+ είναι κατοχυρωμένα στο νόμο και είναι νόμιμο να έχει ομόφυλη σχέση. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα βιώσουν την ομοφοβία και όλες τις άλλες μορφές καταπίεσης, σημαίνει απλώς ότι τα νομικά τους δικαιώματα προστατεύονται για εκείνη τη χρονική στιγμή. Σε αυτό το παράδειγμα, μπορούμε επίσης να δούμε τη μετάβαση από την καταπίεση προς την εξουσία και τα προνόμια. Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι αυτές οι αλλαγές, στην ποσότητα της εξουσίας και των προνομίων που έχει ένα άτομο, εξαρτώνται πάντα από το πλαίσιο και τις περισσότερες φορές μπορεί να είναι μικρές μετατοπίσεις προς τα εμπρός και προς τα πίσω από το κέντρο προς το περιθώριο και αντίστροφα και όχι μεγάλες μετατοπίσεις. Αυτό αναδεικνύει τη ρευστότητα της ταυτότητας και του πλαισίου και το πώς αυτό κινείται και μετατοπίζεται διαρκώς στον τροχό της εξουσίας και των προνομίων.

Επιτρέποντας τη συνολική εικόνα και όχι την αναγωγή στο άθροισμα των μερών σας.

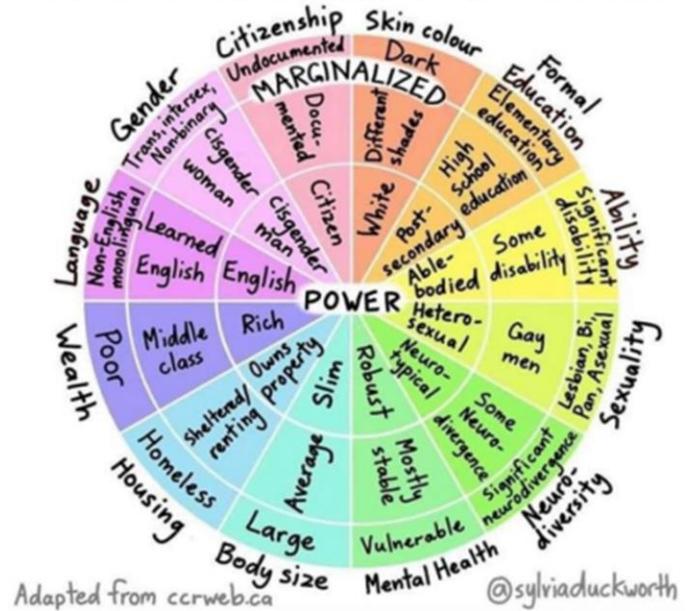
Ένα συνηθισμένο σχόλιο στην τάξη, όταν ένα άτομο που θα μπορούσε να θεωρηθεί προνομιούχο και το οποίο ξεκινά τη διαδικασία διερεύνησης της ταυτότητάς του σε σχέση με την εξουσία και τα προνόμια, μπορεί να είναι: "αλλά μεγάλωσα φτωχός", "αλλά δούλεψα σκληρά για να φτάσω εκεί που είμαι", "αλλά επέζησα από μια δύσκολη παιδική ηλικία" και ούτω καθεξής. Αυτές είναι θεμιτές αντιδράσεις για να ξεδιαλύνετε την ταυτότητά σας και τα μη αναγνωρισμένα προνόμια ή προκαταλήψεις. Ο λόγος για τον οποίο είναι θεμιτές είναι ότι αντιδρούν στην αναγωγή τους σε απλώς προνομιούχους (και επομένως ισχυρούς) ή περιθωριοποιημένους (και επομένως καταπιεσμένους), η οποία μπορεί να μην αντικατοπτρίζει τη βιωμένη πραγματικότητα της πλήρους ζωής τους, κατά την κατανόηση ή την ερμηνεία τους. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο χρόνος και το πλαίσιο, καθώς και η ρευστότητα της ταυτότητας και η σχέση της με την εξουσία και την καταπίεση έχουν σημασία στο γράφημά μας. Επιτρέπει στον εκπαιδευόμενο να χρωματίσει το σημείο στο οποίο βρίσκεται στον τροχό και να το προσαρμόσει στον χρόνο και το πλαίσιο. Θα τονίσει ότι τέτοια πράγματα μετατοπίζουν τη θέση τους μακριά από το κέντρο της εξουσίας και των προνομίων μόνο σε μία ή δύο πτυχές, ενώ οι υπόλοιπες πτυχές μπορεί να κάθονται πιο κοντά στο κέντρο της εξουσίας και των προνομίων, και ότι, αν και επώδυνο και δύσκολο, είναι η διασύνδεση των περισσότερων πτυχών της ταυτότητάς τους που τελικά τους χορηγούν περισσότερα ή λιγότερα προνόμια ή τους προκαλούν περισσότερη ή λιγότερη καταπίεση.

Ο τροχός της εξουσίας και των προνομίων:

Το πρόγραμμα TUTOR προσάρμοσε τον Τροχό της Εξουσίας και των Προνομίων βασιζόμενο στο έργο της Sylvia Duckworth (2021) για να απεικονίσει (ως παιδαγωγικό εργαλείο διδασκαλίας) τις περίπλοκες δυσκολίες που εμπλέκονται στην έννοια της διατομεακότητας και την αλληλένδετη και αλληλοεξαρτώμενη φύση της εξουσίας, των προνομίων και των πολλαπλών διαφορετικών πτυχών της ταυτότητας ενός ατόμου, δηλαδή την ακαταστασία και τη ρευστότητα της ανθρώπινης εμπειρίας και ταυτότητας. Η Sylvia Duckworth, στο γράφημά της, προσπαθούσε να απεικονίσει

WHEEL OF POWER/PRIVILEGE

τη διατομεακότητα και τη σχέση της με την εξουσία και τα προνόμια. Η Duckworth βασιζόταν φυσικά στο έργο της Kimberle Crenshaw και την έννοια της διατομεακότητας. Υπάρχουν ορισμένα σοβαρά πραγματολογικά λάθη με την απεικόνιση της δύναμης και των προνομίων από την Duckworth σε αυτόν τον τροχό. Για παράδειγμα, το ίντερσεξ τοποθετείται στην κατηγορία του Φύλου, ενώ σχετίζεται με τα χαρακτηριστικά του φύλου και δεν έχει καμία απολύτως σχέση με το φύλο. Η μη τυπική εκπαίδευση είναι ένα μέσο καταπίεσης, προσφέρεται για περιθωριοποίηση και δεν εμφανίζεται στον τροχό της Duckworth, όπου η στοιχειώδης εκπαίδευση απεικονίζεται ως περιθωριοποιημένη και ως το πιο απομακρυσμένο σημείο σε ένα φάσμα εξουσίας και προνομίων. Η γλώσσα δεν λαμβάνει υπόψη πολλές άλλες ισχυρές γλώσσες στον κόσμο - απεικονίζει μόνο την αγγλική γλώσσα και δεν λαμβάνει υπόψη τη νοηματική γλώσσα ή οποιαδήποτε μη λεκτική γλώσσα. Λείπουν επίσης κατηγορίες όπως η ηλικία, η εθνικότητα, η θρησκεία κ.ο.κ.

Ο επικαιροποιημένος τροχός της εξουσίας και των προνομίων έχει περισσότερες πτυχές της ταυτότητας ενός ατόμου και πώς αυτή σχετίζεται με την εξουσία και την περιθωριοποίηση/καταπίεση. Λαμβάνει επίσης υπόψη τη μεταβαλλόμενη φύση και την επιρροή του χρόνου και του πλαισίου. Προσαρμόζοντας το έργο της Duckworth, ελπίζουμε να διορθώσουμε κάποιες λανθασμένες ατέλειες και να το επικαιροποιήσουμε ώστε να έχουμε πιο βαθιές σκέψεις σχετικά με την ταυτότητα, τη γλώσσα της ταυτότητας και τους δείκτες ταυτότητας. Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι ενώ αυτός ο τροχός μπορεί να

θεωρηθεί ενημερωμένος το 2024 (και κάποιιοι θα αμφισβητήσουν ότι δεν είναι ακόμα αρκετός), η διατομεακότητα, ο τροχός, η γλώσσα, η ταυτότητα και πράγματι οι αντιλήψεις μας για αυτές συνεχώς σε κατάσταση προόδου και αλλαγής. Οι αλλαγές στην ορολογία και την κατανόηση βρίσκονται συνεχώς σε εξέλιξη και εξελίσσονται για να εξηγήσουν την πολύπλοκη και συγκεχυμένη ανθρώπινη πραγματικότητα. Λαμβάνοντας υπόψη αυτό, αναγνωρίζουμε ότι η ιδέα του τροχού των προνομίων και της εξουσίας θα αλλάζει και θα προσαρμόζεται διαρκώς- και ότι ο τροχός μας θα θεωρείται ξεπερασμένος όσο περνάει ο καιρός.

Ο Τροχός των Προνομίων είναι ένα εννοιολογικό εργαλείο που έχει σχεδιαστεί για να ενημερώνει και να εκπαιδεύει σχετικά με την πολυπλοκότητα των κοινωνικά κατασκευασμένων ανθρώπινων ταυτοτήτων και τη σχέση τους με τη δυναμική της εξουσίας. Απεικονίζει τη γενική ιδέα ότι ορισμένες ταυτότητες -όπως οι λευκοί, ετεροφυλόφιλοι, cisgender άνδρες από την ανώτερη τάξη- βρίσκονται πιο κοντά στην κοινωνική εξουσία, ενώ άλλες -όπως οι μαύροι, οι ομοφυλόφιλοι ή τα ιντερσεξ άτομα- συχνά βρίσκονται πιο μακριά από την εξουσία. Ιδανικά, αυτός ο τροχός θα ήταν πιο επεκτατικός, ενσωματώνοντας πρόσθετες βαθμίδες ταυτοτήτων και επίπεδα εγγύτητας με την εξουσία για να καταγράψει περισσότερες αποχρώσεις. Ωστόσο, αυτή η εκδοχή παραμένει ένα απλουστευμένο μοντέλο και δεν αντικατοπτρίζει το πλήρες φάσμα των διασταυρώσεων και της πολυπλοκότητας που υπάρχει μεταξύ των ταυτοτήτων. Η εξουσία και τα προνόμια διαμορφώνονται από πολυάριθμους παράγοντες, όπως η φυλή, το φύλο, ο σεξουαλικός προσανατολισμός, η κοινωνικοοικονομική κατάσταση, η ικανότητα και το πολιτισμικό υπόβαθρο.

Είναι σημαντικό να γίνει κατανοητό ότι ο τροχός αυτός προσφέρει μια γενικευμένη έννοια και δεν μπορεί να υπολογίσει όλες τις λεπτές αποχρώσεις που υπάρχουν σε διαφορετικά κοινωνικά, πολιτισμικά ή γεωπολιτικά πλαίσια. Αν και αντλεί στοιχεία από τη μετα-αποικιακή θεωρία και τις ευρύτερες παγκόσμιες τάσεις, η εφαρμογή του μπορεί να διαφέρει σημαντικά ανάλογα με τον τόπο. Για παράδειγμα, η γνώση της αγγλικής γλώσσας μπορεί να μην παρέχει σε κάποιον άμεση εξουσία σε μια απομονωμένη περιοχή όπως η Ifugao στις Φιλιππίνες, όπου κυριαρχούν οι τοπικές γλώσσες και παραδόσεις. Ωστόσο, σε παγκόσμιο επίπεδο, η αγγλική γλώσσα αποτελεί σημαντικό δείκτη προνομίων και θα μπορούσε τελικά να παρέχει στον ομιλητή επιρροή καθώς εξωτερικές δυνάμεις, όπως τα ξένα συμφέροντα, αναπτύσσονται σε αυτές τις περιοχές.

Ομοίως, ένας λευκός Ευρωπαίος μπορεί να μην αποτελεί την αριθμητική πλειοψηφία σε μια πόλη όπως η Τζακάρτα της Ινδονησίας, γεγονός που θα μπορούσε να του δώσει την

Chicago Legal Forum. p139–67. Available at:

<http://chicagounbound.uchicago.edu/uclf/vol1989/iss1/8>

Crenshaw, K. in conversation with Columbia Law School. (2017). Kimberlé Crenshaw on Intersectionality, More than Two Decades Later. *www.law.columbia.edu*. Available at:

<https://www.law.columbia.edu/news/archive/kimberle-crenshaw-intersectionality-more-two-decades-later#:~:text=Crenshaw%3A%20Intersectionality%20is%20a%20lens,class%20or%20LBGTQ%20problem%20there>.

Duckworth, S. (2020). *Wheel of Power/Privilege*. Sylvia Duckworth via Instagram. Available at: <https://www.instagram.com/p/CEFiUShhpUT/?hl=en>

Eddo-Lodge, R. (2018). *Why I'm no longer talking to white people about race*. Bloomsbury Publishing, New York.

IGLYO. (2024). *IGLYO Statement on Ruling Against LGBTQI Education In Bulgaria*. 8th August 2024. Accessed at: <https://www.iglyo.org/news/statement-on-ruling-against-lgbtqi-education-in-bulgaria>

IGLYO Statement on Georgia's New Anti-LGBTQI Ruling. www.IGLYO.org. 20th September 2024. Accessed at: <https://www.iglyo.org/news/statement-georgia-09-2024>

Προτεινόμενα αναγνώσματα:

Crenshaw, K. (1989). Demarginalizing the Intersection of Race and Sex: A Black Feminist Critique of Antidiscrimination Doctrine, Feminist Theory and Antiracist Politics. *University of Chicago Legal Forum*. p139–67. Available at:

<http://chicagounbound.uchicago.edu/uclf/vol1989/iss1/8>

Crenshaw, K. in conversation with Columbia Law School. (2017). Kimberlé Crenshaw on Intersectionality, More than Two Decades Later. *www.law.columbia.edu*. Available at:

<https://www.law.columbia.edu/news/archive/kimberle-crenshaw-intersectionality-more-two-decades-later#:~:text=Crenshaw%3A%20Intersectionality%20is%20a%20lens,class%20or%20LBGTQ%20problem%20there>.

Ενότητα 0.4.2 [Ασύγχρονη]. Ταυτότητες ως ρευστό

Εισαγωγή

Το μάθημα αυτό επικεντρώνεται στο πώς η ταυτότητά μας - ουσιαστικά, οι πεποιθήσεις και οι αντιλήψεις μας για τον εαυτό μας - διαμορφώνει τον τρόπο με τον οποίο επιτελούμε διάφορους ρόλους στη ζωή, όπως το να είμαστε μέλος της οικογένειας, εργαζόμενοι ή φίλοι. Επισημαίνει ότι η ταυτότητα δεν είναι σταθερή- αλλάζει και προσαρμόζεται με βάση το

κοινωνικό μας περιβάλλον, όπως τα πολιτισμικά πρότυπα και οι σχέσεις. Τα θετικά περιβάλλοντα μπορούν να ενισχύσουν την ταυτότητά μας και να βελτιώσουν τον τρόπο με τον οποίο επιτελούμε τους ρόλους μας, ενώ τα αρνητικά περιβάλλοντα μπορούν να προκαλέσουν συγκρούσεις εντός της ταυτότητάς μας, δυσκολεύοντας την αποτελεσματική εκπλήρωση των ρόλων μας.

Στόχος αυτού του μαθήματος είναι να εμβαθύνει την κατανόηση των εκπαιδευτικών για την ταυτότητα ως μια ρευστή και εξελισσόμενη έννοια, επιτρέποντάς τους να υποστηρίξουν καλύτερα το ατομικό ταξίδι των μαθητών τους στην αυτογνωσία και την έκφραση. Στο τέλος αυτού του μαθήματος, οι εκπαιδευτικοί θα είναι εφοδιασμένοι με τις θεωρητικές γνώσεις και τις πρακτικές δεξιότητες που απαιτούνται για την προώθηση ενός περιβάλλοντος στην τάξη όπου η ταυτότητα κάθε μαθητή αναγνωρίζεται, γίνεται σεβαστή και καλλιεργείται.

Ταυτότητα, ρευστότητα και επιδόσεις

Στην αρχαιότητα, η ταυτότητα θεωρούνταν ένα σταθερό θεμέλιο πάνω στο οποίο χτίζονταν οι προσωπικοί και κοινωνικοί ρόλοι. Σε αυτή την παραδοσιακή προοπτική, η ταυτότητα γινόταν αντιληπτή ως κεντρικός παράγοντας καθοδήγησης της συμπεριφοράς και της εκπλήρωσης των ρόλων. Οι σύγχρονες απόψεις, ωστόσο, τονίζουν ότι η ταυτότητα δεν είναι στατική, αλλά ένα διαρκώς εξελισσόμενο κατασκεύασμα που επηρεάζεται τόσο από εσωτερικές όσο και από εξωτερικές επιρροές (Carlile, 2010). Υπό αυτή την έννοια, η κατανόηση της ρευστότητας της ταυτότητας είναι θεμελιώδης για την κατανόηση του τρόπου με τον οποίο τα άτομα αντιμετωπίζουν τους ρόλους και τις ευθύνες τους στην κοινωνία. Η ταυτότητα, η οποία περιλαμβάνει τις πεποιθήσεις και τις αυτοαντιλήψεις που έχει ένα άτομο για τον εαυτό του, έχει σημαντικό αντίκτυπο στην εκτέλεση των ρόλων του, είτε στην οικογένεια, είτε στην εργασία, είτε στη φιλία, είτε στην τάξη.

Η ταυτότητα δεν είναι στατική- επηρεάζεται και τροποποιείται συνεχώς από τα κοινωνικά πλαίσια, συμπεριλαμβανομένων των πολιτισμικών κανόνων, των κοινωνικών προσδοκιών και των διαπροσωπικών σχέσεων. Τα θετικά κοινωνικά περιβάλλοντα μπορούν να ενισχύσουν τις θετικές πτυχές της ταυτότητας και να βελτιώσουν την απόδοση του ρόλου, ενώ τα αρνητικά περιβάλλοντα μπορούν να δημιουργήσουν συγκρούσεις ταυτότητας και να εμποδίσουν την αποτελεσματική απόδοση του ρόλου (Ogbu, 1999). Ο αντίκτυπος των ρευστών ταυτοτήτων στην απόδοση των ρόλων είναι σημαντικός. Τα άτομα διαπραγματεύονται συνεχώς και προσαρμόζουν τις ταυτότητές τους ως απάντηση στις μεταβαλλόμενες συνθήκες και ρόλους. Αυτή η συνεχής διαδικασία επηρεάζει τον τρόπο με τον οποίο προσεγγίζουν τους ρόλους τους, δίνοντας συχνά έμφαση σε διαφορετικές πτυχές της ταυτότητάς τους, σε διαφορετικά πλαίσια. Αυτή η προσαρμοστικότητα μπορεί να οδηγήσει σε διαφοροποιήσεις στην απόδοση των ρόλων, επιτρέποντας στα άτομα να ανταποκρίνονται καλύτερα στις απαιτήσεις των διαφορετικών ρόλων και περιβαλλόντων (Bellmore & Tomonaga, 2009).

Επιπλέον, η έννοια των ρευστών ταυτοτήτων διασταυρώνεται με τις σύγχρονες θεωρίες της απόδοσης της ταυτότητας, οι οποίες υποδηλώνουν ότι οι ταυτότητες κατασκευάζονται και ανακατασκευάζονται ενεργά μέσω των κοινωνικών αλληλεπιδράσεων και πρακτικών (Carlile, 2010). Η προοπτική αυτή είναι ιδιαίτερα σημαντική στην ψηφιακή εποχή, όπου οι εικονικές κοινότητες διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση ατομικών και συλλογικών ταυτοτήτων. Πριν συνεχίσουμε με την εξέλιξη των ρευστών ταυτοτήτων με την πάροδο του χρόνου, είναι απαραίτητο να διευκρινίσουμε διάφορες έννοιες που θα δούμε σε όλη την ενότητα, όπως η ταυτότητα, η ρευστότητα και η απόδοση.

Ταυτότητα, ρευστότητα, απόδοση

- **Ταυτότητα:**

Ο Erikson αναφέρει ότι η ταυτότητα είναι μια σύνθετη έννοια που περιλαμβάνει πολλαπλές διαστάσεις της αίσθησης του εαυτού του ατόμου (1950). Η θεωρία του για την ανάπτυξη της ταυτότητας εδράζεται στην ευρύτερη θεωρία του για την ψυχοκοινωνική ανάπτυξη, η οποία υποστηρίζει ότι ο σχηματισμός της ταυτότητας αποτελεί κεντρικό έργο κατά την εφηβεία, αλλά συνεχίζει να εξελίσσεται καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του ατόμου.

- **Ρευστότητα:**

Σύμφωνα με τη Nijsten, η ρευστή ταυτότητα μπορεί να περιγραφεί ως μια ταυτότητα που αλλάζει συνεχώς ή εξελίσσεται συνεχώς (2016). Τόσο η πολιτισμική ταυτότητα όσο και οι πολιτισμικές εμπειρίες επηρεάζουν τον τρόπο με τον οποίο τα άτομα αντιλαμβάνονται τον κόσμο τους, τις πεποιθήσεις και τις αξίες τους. Η ρευστότητα της ταυτότητας είναι η έννοια ότι οι ταυτότητες δεν είναι σταθερές ή στατικές, αλλά μπορούν να αλλάξουν και να εξελιχθούν με την πάροδο του χρόνου και σε διαφορετικά πλαίσια. Αυτό έρχεται σε αντίθεση με την ιδέα ενός σταθερού, αμετάβλητου εαυτού.

- **Απόδοση:**

Η ταυτότητα ως παράσταση θεωρείται μέρος της ροής της κοινωνικής αλληλεπίδρασης, καθώς τα άτομα κατασκευάζουν παραστάσεις ταυτότητας που ταιριάζουν στο περιβάλλον τους (Goffman, 1959).

Ιστορική προοπτική της ταυτότητας

Η έννοια της ταυτότητας έχει εξελιχθεί με την πάροδο του χρόνου από μια στατική και ουσιοκρατική άποψη σε μια πιο δυναμική και ρευστή κατανόηση στις σύγχρονες θεωρίες. Κλασικοί φιλόσοφοι όπως ο Πλάτωνας και ο Αριστοτέλης συνέβαλαν σε παλαιότερες απόψεις, υποδηλώνοντας ότι η ταυτότητα συνδέεται με αμετάβλητα και εγγενή χαρακτηριστικά όπως η φυλή, το φύλο και η εθνικότητα.

Κατά τη διάρκεια του Διαφωτισμού, στοχαστές όπως ο Τζον Λοκ και ο Ρενέ Ντεκάρτ εισήγαγαν την ιδέα ότι η ταυτότητα βασίζεται στη συνείδηση και την προσωπική εμπειρία. Η άποψη αυτή ενισχύθηκε κατά τη διάρκεια της ρομαντικής περιόδου, η οποία τόνισε τον ρόλο του συναισθήματος και της προσωπικής διαίσθησης. Ο Γκαίτε και ο Γουόρντγουορθ υποστήριξαν μια ταυτότητα που διαμορφώνεται από την ατομική εμπειρία και τη δημιουργική έκφραση.

Οι μεταμοντέρνοι στοχαστές, όπως ο Michel Foucault και ο Jacques Derrida, αμφισβήτησαν την ιδέα των σταθερών ταυτοτήτων. Ο Foucault (1976) εξέτασε πώς οι ταυτότητες διαμορφώνονται από τις δομές εξουσίας και τους κοινωνικούς κανόνες και ο Derrida (1967) υποστήριξε μια κατακερματισμένη άποψη της ταυτότητας. Η θεωρία της Butler για το επιτελεστικό φύλο, υποστήριξε ότι το φύλο είναι μια σειρά από πράξεις και όχι ένα εγγενές χαρακτηριστικό (1990), και οι θεωρητικοί του κινήματος ομοφυλοφίλων επέκτειναν αυτές τις ιδέες προωθώντας την αναγνώριση μη δυαδικών και διαφορετικών ταυτοτήτων. Σήμερα, η έννοια της ρευστής ταυτότητας είναι ευρέως αποδεκτή, με την ψηφιακή τεχνολογία και τα κοινωνικά δίκτυα να διευκολύνουν την εξερεύνηση και την έκφραση πολλαπλών όψεων της ταυτότητας. Αυτή η σύγχρονη άποψη αναγνωρίζει ότι οι ταυτότητες είναι πολύπλευρες, διασταυρούμενες και συνεχώς εξελισσόμενες.

Η ταυτότητα ως παράσταση σε όλη τη διάρκεια της ζωής, το πλαίσιο και τον πολιτισμό

Η έννοια της ταυτότητας ως ρευστή και επιτελεστική κατασκευή είναι θεμελιώδης για την κατανόηση της συμπεριφοράς και των ρόλων των ατόμων μέσα στην κοινωνία και σε όλη τη ζωή τους, τα πλαίσια και τους πολιτισμούς. Η προοπτική αυτή αναπτύσσεται από τους Rudolph & Zacher (2017), οι οποίοι τονίζουν ότι η ταυτότητα των γενεών είναι μια δυναμική και εξελισσόμενη επιτέλεση που διαμορφώνεται από ιστορικές περιόδους, κοινωνικά πλαίσια και ατομικές εμπειρίες.

Οι γενιές συχνά θεωρούνται ότι επηρεάζουν και καθοδηγούν την κοινωνική αλλαγή. Όταν μιλάμε για γενιές, αναφερόμαστε σε ομάδες ανθρώπων που γεννήθηκαν την ίδια εποχή και μοιράζονται παρόμοιες εμπειρίες ζωής- ωστόσο, η προοπτική της ανάπτυξης του κύκλου ζωής αμφισβήτησε αυτή την αντίληψη, τονίζοντας ότι η αλλαγή δεν είναι γενιά, αλλά ότι τα άτομα βιώνουν συνεχή ανάπτυξη καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής τους. Έτσι, η ταυτότητα δεν θα προκαθορίζεται από τις ετικέτες των γενεών, αλλά διαμορφώνεται συνεχώς από τις αλληλεπιδράσεις με τα μεταβαλλόμενα περιβάλλοντα (Rudolph & Zacher, 2017).

Μία από τις βασικές ιδέες των Rudolph και Zacher είναι η σημαντική επίδραση των ιστορικών και συγκυριακών παραγόντων στη διαμόρφωση της ταυτότητας. Οι γενιές δεν μπορούν να κατανοηθούν πλήρως χωρίς να ληφθούν υπόψη τα κοινωνικοϊστορικά πλαίσια που διαμορφώνουν τις στάσεις, τις αξίες, τις πεποιθήσεις και τις συμπεριφορές τους. Αυτό το πλαίσιο του κύκλου ζωής, με βάση τα συμφραζόμενα, επιτρέπει μια πιο διαφοροποιημένη κατανόηση του τρόπου με τον οποίο τα άτομα μέσα σε μια γενεαλογική συνομοταξία μπορεί να βιώνουν και να ανταποκρίνονται στο περιβάλλον τους με διαφορετικό τρόπο.

Η ταυτότητα εμφανίζεται επίσης με διαφορετικό τρόπο σε διαφορετικά πολιτιστικά και κοινωνικά πλαίσια. Οι άκαμπτες κατηγοριοποιήσεις των γενεών που βασίζονται αποκλειστικά σε ηλικιακές ομάδες έχουν επικριθεί για την υπεραπλούστευση των πολύπλοκων και ποικίλων εμπειριών εντός κάθε γενεαλογικής ομάδας. Η ιδέα του Mannheim για τις "ιστορικές μονάδες" υποδηλώνει ότι, μολονότι οι άνθρωποι της ίδιας γενιάς βιώνουν παρόμοια ιστορικά γεγονότα, δεν αντιδρούν όλοι με τον ίδιο τρόπο. Αυτό σημαίνει ότι μέσα σε κάθε γενιά, τα άτομα μπορεί να έχουν διαφορετικές αντιδράσεις και εμπειρίες.

Οι θεωρίες των Riley και Elder μας βοηθούν να δούμε πώς αλλάζουν οι ρόλοι και οι θέσεις μας στην κοινωνία καθώς μεγαλώνουμε. Δείχνουν ότι οι ταυτότητές μας συνεχίζουν να αλλάζουν και να προσαρμόζονται καθώς περνάμε από διάφορα στάδια της ζωής μας.

Η θεωρία της ταυτότητας ως παράστασης, που αναπτύχθηκε από τους Goffman και Butler, προσφέρει πολύτιμες πληροφορίες για το πώς οι ταυτότητες κατασκευάζονται και εκδηλώνονται μέσω των κοινωνικών αλληλεπιδράσεων. Σύμφωνα με τον Goffman, η παράσταση είναι μια μεταφορά που αποτυπώνει την πολυπλοκότητα των διαπροσωπικών σχέσεων στις οποίες τα άτομα προσαρμόζουν την απόδοσή τους σύμφωνα με το κοινωνικό πλαίσιο και τις δημόσιες προσδοκίες. Η προσέγγιση αυτή δείχνει πώς οι ιεραρχικές σχέσεις και οι κοινωνικές αξίες μπορούν να επηρεάσουν τις αλληλεπιδράσεις, αποκαλύπτοντας μερικές φορές αντιφάσεις μεταξύ αυτών που λέει ένα άτομο και αυτών που μπορεί να υποδηλώνει η γλώσσα του σώματός του. Τα άτομα κατασκευάζουν την ταυτότητά τους μέσω των αλληλεπιδράσεών τους με τους άλλους και το περιβάλλον τους (1959). Επεκτείνεται αυτή η προοπτική, ιδίως στο πλαίσιο του φύλου, υποστηρίζοντας ότι η ταυτότητα δεν είναι

μια έμφυτη ιδιότητα αλλά κάτι που επιτελείται επανειλημμένα μέσω επιτελεστικών συμπεριφορών και ενεργειών (Butler, 1990).

Ο αντίκτυπος της ταυτότητας στις ακαδημαϊκές επιδόσεις είναι πολύπλοκος. Τα κοινωνικά πρότυπα και το σχολικό περιβάλλον έχουν σημαντικό αντίκτυπο στις επιδόσεις των μαθητών, ιδίως εκείνων που προέρχονται από διαφορετικό κοινωνικό υπόβαθρο. Οι μαθητές από μειονοτικές ομάδες, για παράδειγμα, μπορεί να εκτίθενται σε στερεότυπα που τους χαρακτηρίζουν ως λιγότερο ικανούς, γεγονός που επηρεάζει αρνητικά τις ακαδημαϊκές τους επιδόσεις. Αυτό το φαινόμενο, γνωστό ως **στερεοτυπική απειλή**, μπορεί να μειώσει την ικανότητα των μαθητών να εκτελούν γνωστικά καθήκοντα, καθώς οι ανησυχίες για την ικανοποίηση των αρνητικών προσδοκιών εμποδίζουν την απόδοσή τους. Η έρευνα των Akerlof και Kranton δείχνει ότι πολιτισμικές ταυτότητες όπως "αθλητής", "σπασίκλας" ή "ήσυχος" επηρεάζουν την ακαδημαϊκή δέσμευση και την επίδοση των μαθητών (2002). Αυτές οι ταυτότητες, που συνδέονται με διαφορετικές κοινωνικές προσδοκίες και πίεση από τους συνομηλίκους, μπορούν να παρακινήσουν ή να αποθαρρύνουν τους μαθητές στις ακαδημαϊκές τους προσπάθειες.

Η απειλή των στερεοτύπων είναι μια σημαντική διάσταση για την κατανόηση του τρόπου με τον οποίο η ταυτότητα επηρεάζει τις επιδόσεις. Όταν οι μαθητές θυμούνται ένα αρνητικό στερεότυπο για την ομάδα τους, η απόδοσή τους μπορεί να επηρεαστεί αρνητικά. Το φαινόμενο αυτό έχει παρατηρηθεί σε ένα ευρύ φάσμα κοινωνικών ταυτοτήτων, συμπεριλαμβανομένης της φυλής και του φύλου. Πειράματα στην Ινδία, για παράδειγμα, δείχνουν ότι οι μαθητές που προέρχονται από μια κατώτερη κάστα τείνουν να έχουν χειρότερες επιδόσεις όταν τονίζεται η ταυτότητα της κάστας τους, καταδεικνύοντας πώς η κοινωνική ταυτότητα μπορεί να αποτελέσει εμπόδιο στην εκπαιδευτική επίδοση (Hoff & Pandey, 2006)

Η σημασία της κατανόησης της ρευστότητας της ταυτότητας στις εκπαιδευτικές ρυθμίσεις

Όπως σε κάθε τομέα της κοινωνίας, η ταυτότητα επηρεάζει τις εκπαιδευτικές ρυθμίσεις. Η κατανόηση της ρευστότητας της ταυτότητας είναι επομένως απαραίτητη για την προώθηση της συμπεριληπτικότητας, την υποστήριξη της ανάπτυξης των μαθητών και την ικανοποίηση των διαφορετικών αναγκών. Υπό αυτή την έννοια, η αναγνώριση της δυναμικής των ταυτοτήτων βοηθά τους εκπαιδευτικούς να σχεδιάζουν αποτελεσματικές στρατηγικές διδασκαλίας και να δημιουργούν υποστηρικτικά μαθησιακά περιβάλλοντα για τους μαθητές.

Σύμφωνα με τον Mead, η ταυτότητα διαμορφώνεται μέσω των κοινωνικών αλληλεπιδράσεων και της εσωτερίκευσης των αντιλήψεων των άλλων (1934). Αυτό σημαίνει ότι οι ταυτότητες των μαθητών αναπτύσσονται μέσα από τις αλληλεπιδράσεις τους με τους συμμαθητές και τους εκπαιδευτικούς. Η κατανόηση αυτού του γεγονότος είναι θεμελιώδους σημασίας για τους εκπαιδευτικούς ώστε να μπορούν να υποστηρίξουν καλύτερα τους μαθητές καθώς εξερευνούν τις διάφορες πτυχές της ταυτότητάς τους. Η καλή κατανόηση εκ μέρους των εκπαιδευτικών μπορεί να τους βοηθήσει στη συναισθηματική και ψυχολογική τους ανάπτυξη. Στο ίδιο πνεύμα, ο Goffman (1959) σημείωσε ότι οι μαθητές παρουσιάζουν διαφορετικές πτυχές της ταυτότητάς τους σε διαφορετικά πλαίσια. Με βάση αυτό, οι εκπαιδευτικοί μπορούν να προσαρμόσουν τις μεθόδους διδασκαλίας τους ώστε να ανταποκρίνονται στις διαφορετικές ανάγκες των μαθητών.

Σύμφωνα με πρόσφατες μελέτες σχετικά με την επιτελεστικότητα του φύλου, το φύλο δεν είναι ένα σταθερό χαρακτηριστικό αλλά μια σειρά από κοινωνικές επιτελέσεις (Jones, 2019).

Αυτή η προοπτική επιτρέπει στους εκπαιδευτικούς να υποστηρίζουν αποτελεσματικότερα τους διαφορετικούς ως προς το φύλο μαθητές, ενισχύοντας τις μαθησιακές τους εμπειρίες και την ευημερία τους. Ομοίως, η σύγχρονη ανάλυση της εξουσίας και της γνώσης δείχνει πώς οι κοινωνικές δομές επηρεάζουν τις ταυτότητες (Smith, 2020). Αναγνωρίζοντας αυτές τις δυνάμεις εξουσίας, οι εκπαιδευτικοί μπορούν να αντιμετωπίσουν τις προκαταλήψεις και να δημιουργήσουν δίκαια μαθησιακά περιβάλλοντα. Αυτή η προσέγγιση μειώνει τις διακρίσεις και προωθεί την ισότητα. Οι εκπαιδευτικοί που κατανοούν τη ρευστότητα της ταυτότητας μπορούν να οικοδομήσουν σχέσεις ενσυναίσθησης με τους μαθητές και να προωθήσουν ένα υποστηρικτικό περιβάλλον στην τάξη. Αυτή η σχεσιακή προσέγγιση συνάδει με τον συμβολικό αλληλεπιδρατισμό (Denzin, 2021) και προάγει τη μεγαλύτερη δέσμευση και τη βελτίωση των ακαδημαϊκών αποτελεσμάτων.

Όλα αυτά υποδεικνύουν την ανάγκη δημιουργίας τάξεων με ασφάλεια ταυτότητας που προάγουν το σεβασμό και την αίσθηση του ανήκειν. Ο Cohn-Vargas (2013) τονίζει ότι η ασφάλεια ταυτότητας αφορά το να αισθάνονται οι μαθητές ασφαλείς και να εκτιμώνται για τη μοναδική τους ταυτότητα, γεγονός που αυξάνει τη δέσμευση, τα κίνητρα και την επίδοση. Οι στρατηγικές ασφάλειας ταυτότητας περιλαμβάνουν τη διδασκαλία που ανταποκρίνεται πολιτισμικά, ένα πρόγραμμα σπουδών χωρίς αποκλεισμούς και την επιβεβαίωση των ταυτοτήτων των μαθητών μέσω μιας ποικιλίας δραστηριοτήτων στην τάξη. Εν ολίγοις, η κατανόηση της ασφάλειας της ταυτότητας βοηθά τους εκπαιδευτικούς να δημιουργήσουν περιβάλλοντα χωρίς αποκλεισμούς, υποστηρικτικά και δίκαια, τα οποία ανταποκρίνονται στις διαφορετικές ανάγκες των μαθητών και προωθούν θετικά εκπαιδευτικά αποτελέσματα.

Σκεφτείτε τις έννοιες που συζητήθηκαν σε αυτό το μάθημα.

Πώς τα δικά σας συστήματα αξιών, πεποιθήσεις, προκαταλήψεις και παραδοχές επηρεάζουν την κατανόηση της ταυτότητάς σας και πώς αυτές οι πτυχές διαμορφώνονται από τα συστήματα που σας περιβάλλουν; Επιπλέον, πώς μπορείτε να εφαρμόσετε μια σειρά παιδαγωγικών προσεγγίσεων και προοπτικές μάθησης ενηλίκων για να ηγηθείτε ενός εκπαιδευτικού περιβάλλοντος χωρίς αποκλεισμούς που σέβεται και καλλιεργεί τις ρευστές ταυτότητες όλων των μαθητών;

Προτεινόμενα αναγνώσματα και πηγές:

Anderson, K. T., & Zuiker, S. J. (2010). Performative identity as a resource for classroom participation: Scientific Shane vs. Jimmy Neutron. *Journal of Language, Identity & Education*, 9(5), 291–309. <https://doi.org/10.1080/15348458.2010.517708>

Παχνίδι Ρόλων: Αναθέστε στους μαθητές διαφορετικούς επιστημονικούς ρόλους (π.χ. έναν χαρακτήρα όπως ο Scientific Shane ή ο Jimmy Neutron). Ζητήστε τους να συμμετάσχουν σε μια συζήτηση ή αντιπαράθεση στην τάξη υποδυόμενοι τον ρόλο τους. Μετά την άσκηση ρόλων, ζητήστε από τους μαθητές να γράψουν τις σκέψεις τους για το πώς η ταυτότητα που τους ανατέθηκε επηρέασε τη συμμετοχή και την αλληλεπίδρασή τους. Συζητήστε πώς η επιτελεστική ταυτότητα μπορεί να διαμορφώσει τη συμμετοχή σε εκπαιδευτικά περιβάλλοντα.

Butler, J. (1990). *Gender trouble: Feminism and the subversion of identity*. Routledge.

Προτεινόμενη Δραστηριότητα: Αναλύστε ένα μέσο μαζικής ενημέρωσης (π.χ. ταινία, τηλεοπτική εκπομπή ή διαφήμιση) ως προς την απεικόνιση των φύλων. Συζητήστε πώς τα

μέσα μαζικής ενημέρωσης ενισχύουν ή υπονομεύουν τους παραδοσιακούς ρόλους των φύλων.

Crenshaw, K. (1989). Demarginalizing the intersection of race and sex. *University of Chicago Legal Forum*, 1989(1), 139-167.

Προτεινόμενη Δραστηριότητα: Παροτρύνετε τους μαθητές σας να δημιουργήσουν τους δικούς τους διατομεακούς χάρτες που απεικονίζουν τις δικές τους πολλαπλές ταυτότητες και τον τρόπο με τον οποίο αυτές αλληλεπιδρούν.

GLSEN. (n.d.). Retrieved July 26, 2024, from <http://www.glsen.org>

hooks, b. (1994). *Teaching to transgress: Education as the practice of freedom*. Routledge.

Kumashiro, K. (2002). *Troubling education: Queer activism and anti-oppressive pedagogy*. Routledge.

Marcus Lyon. Is your identity given or created? https://www.youtube.com/watch?v=tJKGZ_xSZO

Proposed activity : Παροτρύνετε τους μαθητές να φτιάξουν κολάζ που απεικονίζουν τις δικές τους εκχωρημένες και δημιουργημένες ταυτότητες.

Teaching Tolerance. (n.d.). Retrieved July 26, 2024, from <http://www.tolerance.org>

The Inclusive Class. (n.d.). Retrieved July 26, 2024, from <http://www.theinclusiveclass.com>

Αναφορές :

Akerlof, G. A., & Kranton, R. E. (2002). Identity and schooling: Some lessons for the economics of education. *Journal of Economic Literature*, 40(4), 1167-1201.

Anderson, K. T., & Zuiker, S. J. (2010). Performative identity as a resource for classroom participation: Scientific Shane vs. Jimmy Neutron. *Journal of Language, Identity & Education*, 9(5), 291–309. <https://doi.org/10.1080/15348458.2010.517708>

Butler, J. (1990). *Gender trouble: Feminism and the subversion of identity*. Routledge.

Cohn-Vargas, E. (2022). Creating identity safe classroom environments. *ResearchGate*. Retrieved July 26, 2024, from https://www.researchgate.net/profile/Esther-Cohn-Vargas/publication/362050832_Creating_identity_Safe_ClaSSroom_environmentS_Creating_Identity_Safe_Classroom_Environments/links/62d2fdb7d351bd24f51c5ed3/Creating-identity-Safe-ClaSSroom-environmentS-Creatin

Denzin, N. K. (2021). Symbolic interactionism and education: Building empathetic relationships in the classroom. *Teaching and Teacher Education*, 98, 103248.

Erikson, E. H. (1950). *Childhood and society*. W. W. Norton & Company.

Goffman, E. (1959). *The presentation of self in everyday life*. Anchor Books.

Goffman, E. (1959). *The presentation of self in everyday life*. Doubleday.

Hoff, K., & Pandey, P. (2006). Discrimination, social identity, and durable inequalities: An experimental investigation of schooling in India. *The American Economic Review*, 96(2), 206-211.

Jones, S. (2019). Gender performativity in education: Supporting gender diverse learners. *Educational Review*, 71(3), 1-17.

Karniol, R., Grosz, E., & Schorr, I. (2003). Caring, gender role orientation, and volunteering. *Sex Roles*, 49(1-2), 11-19. [https://doi.org/10.1016/S0304-3878\(03\)00124-7](https://doi.org/10.1016/S0304-3878(03)00124-7)

Mead, G. H. (1934). *Mind, self, and society: From the standpoint of a social behaviorist*. University of Chicago Press

Nijsten, C. (2016). Fluid identity and cultural sensitivity in youth (Bachelor's thesis, Brock University). Brock University Digital Repository.

Pearce, K. E., & Rice, R. E. (2013). Digital divides from access to activities: Comparing mobile and personal computer internet users. *First Monday*, 18(6). <https://firstmonday.org/ojs/index.php/fm/article/download/2162/2127>

Research Solutions. (n.d.). The link between identity and role performance. Retrieved July 26, 2024, from <https://articles.researchsolutions.com/the-link-between-identity-and-role-performance/doi/10.2307/3033704>

Rudolph, C. W., & Zacher, H. (2017). Generations and work: A review and conceptual framework. In B. J. Hoffman, M. K. Shoss, & L. A. Wegman (Eds.), *The Oxford handbook of work and aging* (pp. 141-162). Oxford University Press.

Silverchair. (n.d.). *Understanding the social role of academic libraries: A review of literature*. Retrieved July 26, 2024, from https://watermark.silverchair.com/waw019.pdf?token=AQECAHi208BE49Ooan9kKhW_Ercy7Dm3ZL_9Cf3qfKAc485ysgAAA04wggNKBgkqhkiG9w0BBwagggM7MIIDNwIBADCCAzAGCSqGS Ib3DQEHATAeBglghkgBZQMEAS4wEQQM2cutAX_qjlvN6IJ2AgEQgIIDAUzJQIfnD5iA53bX3u_4D_fEHLVrslw250uGU4dPYTf9nGz

Smith, J. (2020). Power dynamics in the classroom: Addressing social structures and biases. *Journal of Educational Research*, 112(4), 230-245.

